

De ce copiii nostri sunt atat de agitati? De ce se manifesta agresiv de la cea mai frageda varsta? De ce nu ne asculta si ii aflam mereu revoltati, parca nestiind ce vor cu adevarat? Astfel de intrebari au ajuns sa fie atat de frecvent puse de parintii zilelor noastre, incat ne trimite mai degraba la o cauza generala, identificabila la nivel de societate, decat la o problema individuala, specifica unei familii anume.

Desi au parte de o pregatire foarte buna in scoala, participand la numeroase activitati extrascolare si la cursuri care le asigura o performanta intelectuala peste media varstei, **copiii nostri ajung totusi sa fie nefericiti, stresati, suferinzi**. De ce?

Desigur, nu exista un singur motiv care sa raspunda de configuratia acestui trist tablou. **Se poate identifica insa unul incuviintat atat de psihologi si medici, cat si de Parintii Bisericicii: copiii vremurilor noastre, in tot mai multe cazuri, cad victimi celei mai raspandite boli de astazi -**

lipsa de afectiune

. Iar aceasta survine, din pacate,
inca din primii ani de viata ai copilului sau chiar din primele luni de la zamislirea sa (conceptia sa)

Intr-adevar, psihologia si indeosebi neuropsihologia moderna, folosind cele mai noi mijloace de investigatie, au constatat faptul ca

starile emotionale ale mamei din timpul sarcinii influenteaza fundamental, pe rand, embrionul, fatul si copilul

Afectivitatea constituie, asadar, infrastructura si temelia intregii noastre existente.

Inca din a 14-a saptamana de viata intrauterina, creierul uman este, sub raport proportional, foarte mare si complex din punct de vedere structural, preluand si prelucrand influentele externe

Organismul fatului este viu si dezvolta numeroase reactii, inclusiv afective, determinand impede o psihologie prenatala

Scris de Administrator
Joi, 02 Mai 2013

Copilul raspunde nu numai la starile afective ale mamei, ci si la comunicarea verbală a celei care îl poarta în pantece. El se comportă ca o adevarată persoană - și este, în fapt, o persoană nouă încă din clipa zărilor (conceptiei)

. Desi e doar un bot de carne, pruncul așteaptă un cuvânt bun, un bun-venit, o primire calduroasă din partea parintilor – singurul sprijin de viață în lumea pentru care se pregătește de-a lungul celor 9 luni.

Prin urmare, **pruncul se dezvoltă în pantecele mamei nu numai fizologic, ci și psihologic și afectiv**

De fapt, cele două nivele de creștere – trupeasca și sufleteasca – se întrepătrund acum mai vizibil ca niciodată în viața omului. De aceea,

starea emotională a mamei pe parcursul sarcinii e extrem de importantă pentru dezvoltarea pruncului încă din pantece

Legat de influența emotiilor materne, s-a descoperit că factorii psihologici își aduc un apport semnificativ la sterilitate, în avortul spontan, în nasterea prematura, în varsaturi, în travaliul dificil și defecte la nastere

. Astfel că

stresul

cauzat de anumite evenimente importante traite spre sfârșitul sarcinii poate determina moartea nou-nascutului

Când ne referim la **starea emotională a mamei, avem în vedere, în primul rand, relația de comuniune și de dragoste pe care o are cu soțul sau**

Femeia are nevoie de acest sprijin, astăzi cum și copilul din pantecele ei se bucură de căldura sufleteasca rasfrântă din dragostea parintilor săi. De pe acum, se poate vorbi de o treime de persoane, aflate într-o comunicare sufleteasca profundă: tatăl, mama și **pruncul**

Cele mai multe studii pe termen lung arată, pe de altă parte, că **tensiunile personale grave și permanente dintre parinti, cum ar fi neînțelegerile cuplului, sunt strâns legate de o sănătate deficitară a copilului, de disfuncții neurologice, de intărzieri în dezvoltare și chiar de viitoare tulburări comportamentale**

Lovitura cea mai mare pe care o poate primi însă pruncul în pantecele mamei sale este receptarea sentimentului de respingere din partea acesteia și a tatalui. O evaluare facută pe o perioadă de 35 de ani a arătat că **respingerea copilului înainte de nastere antrenează cele mai multe probleme psihosociale**

Scris de Administrator
Joi, 02 Mai 2013

---

toti copiii nedoriti s-au aflat intr-o situatie mai rea de viata decat copiii doriti, nascuti in aceeasi spitale, in acelasi moment, din parinti asemanatori, care purtaseră bine sarcina din punct de vedere fizic

Prin urmare, **intreaga stare sufleteasca a mamei va afecta si fatul. Respingerea constienta sau inconstienta a copilului nenascut, iritarea, nervozitatea, nelinistea ori tensiunea mamei induc stari asemanatoare la copil si pot genera o nedeslusita angoasa care-l va insoti pe intreg parcursul vietii acestuia**

. De asemenea,

starea de plinata, de echilibru, de bucurie, de nadejde si de credinta a mamei va trece si asupra copilului

. Asadar,

mama trebuie sa vegheze in mod constient la faurirea acestei atmosfere de intelegerere si curatie

Ce minune poate fi mai mare in viata unei femei decat aceea de a zamisli un copil in pantecele sau, de a da viata! Si totusi, ceva s-a intamplat cu omul in ultimele zeci de ani, caci multe dintre femeile de astazi nu mai simt atat de arzator acest adevar in adancul sufletului si al trupului lor

... Oare conceptia darwinista, care spune ca omul nu e om decat dupa nasterea sa sau chiar dupa atingerea unei anumite maturitati, a avut puterea de a schimba datele firii, ce definesc femeia ca mama inca de la inceputul veacurilor? Sau, in goana dupa fericirea configurata publicitar si vanduta ca bonus, la pachet, impreuna cu produsele culturii de consum, ne-am insusit niste conceptii care nu fac decat sa ne satisfaca patimile noastre marunte, aducandu-ne, in schimb, o adevarata nefericire?!

In numarul anterior al revistei noastre (Revista Familia Ortodoxa) povesteam cazul unei fete, G abriela, care, desi i s-a cerut sa avorteze copilul pentru a pastra legatura cu barbatul iubit, a refuzat sa o faca

Darul pe care l-a primit in schimb a fost o relatie de partasie de-a dreptul minunata cu fetita din pantecele ei - descoperirea unui univers personal pe care era impinsa sa-l arunce la crematoriu, dar care, acum, o face fericita si-i da sansa unui nou inceput in viata

. Propria ei fetita a invatat-o sa-l iubeasca pe Dumnezeu – lucrul cel mai important, caci prin El a descoperit Izvorul dragostei care-i umple viata.

Daca dorim sa avem copii sanatosi, ascultatori si linistiti, copii care sa ne faca cat mai putine probleme in primii ani de viata, dar si dupa aceea, trebuie sa acordam multa, foarte multa atentie felului in care debuteaza viata copilului, chiar din primele clipe ale zamislirii sale . Multi cred ca cea mai mare grija trebuie sa o avem atunci cand copilul este mare - insa, din pacate, cu cat e mai tarziu, cu atat sunt mai greu de corijat slabiciunile patrunse in firea copilului de-a lungul timpului.

Scris de Administrator
Joi, 02 Mai 2013

Inainte de orice medicament, inainte de orice teorie medicala si psihologica, copilul are nevoie de ceva foarte simplu si la indemana noastră: dragostea parintilor sai. Acordandu-i-o, parintii ii vor asigura viitorul, atat cat tine de ei.

In numerele viitoare vom continua mica noastră incursiune în rolul pe care dragostea (și nu numai) îl are de-a lungul întregii vietii a copilului și a omului. Vom aloca un mic spatiu și raspunsurilor punctuale la problemele pe care parintii le întâmpină în creșterea copiilor, astăzi, în viața de familie. Așteptăm scrisorile dumneavoastră.

Psihopedagog Silvia Criveanu

Psiholog Adriana Hanceanu

Sursa: <http://www.familiaortodoxa.ro/2009/06/16/fara-afectiune-copiii-nostri-se-nasc-bolnavi/>

Informatii utile:

- [ULTRASUNETELE - O FEREASTRA SPRE INTERIOR \(interiorul uterului, cum se dezvoltă, cum se manifestă fatul, copilul nenașcut\) - subtitrat în română](#)
- [VIATA UMANA: PRIMA MINUNE. Dezvoltare embrionară de la fecundare la concepție până la naștere \(tradus în română\)](#)
- [Ce poate simți embrionul, fatul, copilul nenașcut ? - What can the fetus feel ?](#)
- [Când începe viața umană ? - When the human life begin ?](#)